वर्द्धयतु। आवातवाहीत्यादिकं मन्त्रचतुष्टयं कस्मिंश्चित् वायव्ये कर्म्मणि विनियोज्यम्॥

अथ त्रयोविंशीमाह। "त्वमग्ने अयासि। अयामन् मनसा हितः। अयामन् हव्यमूहिषे। अयानो धेहि भेषजम्" इति। हे अग्ने त्वं अयासि सर्व्वगतोऽसि, अयामन् सर्व्वगत एव सन् यजमानस्य मनसा क्वचित्प्रदेशविशेषे आहितः अयामन् स्वभावतः सर्व्वगत एव सन् हव्यमूहिषे क्वाचित्क इव देशान्तरे हविर्वहसि अयाः सर्व्वगतः सन् नः अस्माकं भेषजं धेहि सम्पादय। आपस्तम्बो जुका स्रुवेण वा सर्व्वप्रायश्चित्तानि जुहोतीति विधाय होममन्त्रेषु त्वमग्ने अयासीत्येतमपि पठितवान्॥

अथ चतुर्व्विंशीमाह। "इष्टो अग्निराहुतः। स्वाहाकृतः पिपर्त्तु नः। स्वगा देवेभ्य इदन्नमः" इति। अयमग्निरिष्टः दर्शपूर्णमासादियागैः पूजितः आहुतः अग्निहोत्रादिहोमैस्तर्पितः स्वाहाकृतः अग्निमग्नौ स्वाहेति प्रणयनकाले स्वाहाकारेण प्रतिष्ठापितः तादृशः नोऽस्मान् पिपर्त्तु पालयतु। देवेभ्यो देवानामर्थे इदं हविः स्वगा स्वगतं कृतं, देवेभ्यो दातुं त्वया स्वात्मनि स्थापितमित्यर्थः। तादृशाय तुभ्यं नमोऽस्तु। अयं मन्त्र आग्नेयकर्म्मणि विनियोज्यः॥

अथ पञ्चविंशीमाह। "कामो भूतस्य भव्यस्य। सम्राडेको विराजति [९]। स इदं प्रतिपप्रथे। ऋतूनुत्सृजते वशी" इति। योऽयं कामाभिमानी देवः सोऽयं भूतस्य भव्यस्य च सम्राट् समीचीनो राजा भूत्वा स्वयमेको विराजति विशेषेण